

ZLOČIN U BOROVI SELU (OPT. MILAN MARINKOVIĆ)

IZVJEŠTAJI S PRAĆENJA SUĐENJA

Sažeti prikaz do postupka do početka glavne rasprave

Županijsko državno odvjetništvo u Osijeku podiglo je optužnice protiv petorice hrvatskih državljana, pripadnika srpskih paravojskih postrojba, zbog ratnog zločina u Borovu selu 2. svibnja 1991. godine.

Optuženi su Milan Marinković (1947.), Jovan Jakovljević (1955.), Dragan Rakanović (1967.) i Milenko Mihajlović (1963.) zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv ranjenika i bolesnika i kaznenog djela ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika, te Jovica Vučenović (1959.) zbog kaznenog djela ratnog zločina protiv ratnih zarobljenika.

Istraga protiv petorice okrivljenika zbog ratnih zločina protiv ratnih zarobljenika započela je u studenom 2010. godine u Vukovaru, a predmet je odlukom Vrhovnog suda Republike Hrvatske 15. travnja 2011. godine prebačen na Županijski sud u Osijeku.

Policija je 13. studenoga 2010. uhitila i u Istražni centar Županijskog suda u Vukovaru sprovela Milana Marinkovića, a za četiri osobe nedostupne hrvatskom pravosuđu raspisala je tjeralicu.

Rješenjem Izvanraspravnog vijeća Županijskog suda u Osijeku od 2. prosinca 2011. u odnosu na optuženog Milana Marinkovića razdvojen je postupak u odnosu na postupak prema ostalim optuženicima.

19. siječnja 2012. godine – otvaranje glavne rasprave, izjašnjavanje o krivnji, dokazni postupak

Ročište nismo pratili. Izvještaj je sačinjen na temelju zapisnika pribavljenog s glavne rasprave..

Nakon što je **Predsjednik Vijeća** objavio predmet glavne rasprave i sastav vijeća, Zamjenik Županijskog državnog odvjetništva iz Osijeka dostavio je sucu i strankama usklađeni opis optužnog akta s obzirom na činjenicu da je u odnosu na optuženog postupak razdvojen od postupka prema ostalim optuženicima.

Nakon što je utvrđeno da su ispunjeni zakonski uvjeti za održavanje glavne rasprave, vijeće je donijelo Rješenje kojim se održava glavna rasprava te se pristupilo utvrđivanju istovjetnosti optuženog Milana Marinkovića sukladno članku 317. ZKP-a.

Optuženi Milan Marinković je dodao da mu nije nadimak „Kurta“.

Oštećeni Zvonimir Meković i Dalibor Križanović upozoreni su sukladno člancima 318. st 2. u svezi čl. 54., 55. i 61. ZKP-a da mogu postaviti imovinsko-pravni zahtjev.

Zamjenik ŽDO iz Osijeka pročitao je optužnicu br. K-DO-28/11, i to izmjene od 17. siječnja 2012. godine.

Sukladno članku 320. st. 1., 2. i 3. ZKP-a **optuženik je izjavio da je razumio optužnicu te da se ne smatra krivim.**

Prema članku 320. st. 7. ZKP-a nastavilo se s **dokaznim postupkom, ispitivanjem svjedoka.** Svi svjedoci su propisno upozoreni u smislu članka 324. st.1. ZKP-a.

SVJEDOK ZVONIMIR MEKOVIĆ

Svjedok je iskazao kao na zapisniku iz istrage od 13. siječnja 2011., te je njegov iskaz nadopunjen upitima stranaka.

Na upit ŽDO Osijek, svjedok je naveo kako je pucnjava trajala nekih 5-6 minuta, no za njega se to činilo kao cijela viječnost.

Na upit branitelja iskazao je kako je na sebi u vrijeme zarobljavanja imao zelenu jaknu „vijetnamku“ i rifle, tj. da je bio u civilnoj odjeći. Osobe koje su pucale na njih, a vidio ih je kada su im prišli, 20-30 osoba, imali su vojne čizme i hlače te četnička obilježja, poput kokarde, pa su prema mišljenju svjedoka bili uniformirani.

Na upit prepoznaje li u sudnici osobu koja ga je tukla te kritične zgone, svjedok je iskazao kako je za vrijeme boravka u vikendici imao preko glave deku, no da ju je u jednom trenutku podigao i zapazio Veselina Šoškočanina, Marka Lončarevića i još jednu osobu koja mu liči na optuženog koji se nalazi u sudnici, ali nije posve siguran.

Iskazao je kako je WC-u te vikendice bio zatvoren dva do tri sata i za to vrijeme je dobivao batine, a smatra kako se u toj vikendici nalazio neki punkt, jer je kroz nju prolazilo dosta ljudi koji su pokazivali ustaše i nakon toga bi uslijedilo udaranje. Udarce su zadavali rukama i nogama, te čvrstim, tupim predmetima, kundakom puške, letvom i slično.

Na upit branitelja, naveo je da je kritične zgone bio u obavljanju službenih policijskih poslova, a da kolega koji je bio s njim također je bio u civilnoj odjeći.

SVJEDOK DALIBOR KRIŽANOVIĆ

Svjedok je iskazao kao na zapisniku iz istrage od 13. siječnja 2011., te je njegov iskaz nadopunjen upitima stranaka.

Na upit branitelja svjedok je iskazao da su osobe koje su ih zarobile dijelom bile obučene u uniformu, dio je bio u potpunosti u civilnoj odjeći, dio je bio djelomično obučen u vojne odore, a svi su bili naoružani.

Nadodao je kako su po njegovom mišljenju oni znali o kome se radi, tko su osobe koje su zarobili jer su ga znale po imenu, a i pitali su za kolegu Tolja.

Na upit branitelja, iskazao je da su postojali oružani sukobi na Dunavu i prije inkriminiranog događaja, prilikom prevoženja oružja preko rijeke od strane pobunjenih Srba u suradnji s JNA.

SVJEDOK JURICA TOLJ

Svjedok je iskazao suglasno kao na zapisniku o ispitivanju svjedoka u istrazi.

SVJEDOK VASO STANIVUKOVIĆ

Svjedok je iskazao kako ne poznaje okrivljenoga, tj. da ga zna samo iz viđenja i da se tu radi o nekoj greški, jer postoji neki drugi Milan Puškar zvani „Kurta“.

Sukladno članku 327. ZKP-a predsjednik vijeća je svjedoku pročitao njegov raniji iskaz iz kojeg proizlazi da je kod Okonjine vikendice vidio Mišu Marinkovića i da je to bio Mišo Kurta kojeg je spominjao u svom iskazu 26. listopada 2010., a ne Mišo Kurta kojeg on pozna kao Milana Puškara. Svjedok je ostao kod tog svog iskaza, s tim što je ponovio da osoba koja sjedi u sudnici nije osoba koja je bila kritične zgrade na vikendici. Izjavio je da je moguće da se njega krivo razumjelo i da je tako konstatirano u zapisniku.

Na upit branitelja, svjedok je iskazao kako su vrata vikendice kroz koja je vidio te dvije zarobljene osobe bila poluzatvorena, a vrata WC-a poluotvorena.

Zarobljene osobe su na sebi imale debele čarape umjesto obuće, dolje maskirno odjelo, a preko glave neke čarape, i bili su krvavi obojica. Kad je rekao maskirno odjelo svjedok je mislio na uniformu.

Drveni predmet koji je taj Miša Kurta unio u vikendicu bio je kao neki štap za poštapanje.

Zamjenik ŽDO stavio je primjedbu na iskaz svjedoka koji je dao na današnjoj raspravi u kojem je izmijenio identitet osobe za koju je naveo da se radi o Miši Kurti, cijenjeći da je takav iskaz sračunat pogodovanju i izbjegavanju kaznene odgovornosti okivljenog, te da je očigledno podlegao utjecaju okoline iz koje dolazi.

SVJEDOK VELJKO PETRIČEVIĆ

Svjedok je iskazao kao na zapisniku iz istrage od 15. prosinca 2011., te je njegov iskaz nadopunjen upitima stranaka.

Na upit ŽDO Osijek, svjedok je naveo kako poznaje okrivljenog i prema njegovom saznanju on nema vikendicu u blizini vikendice svjedokovog oca. Poznat mu je Vaso Stanivuković, ali ne može nikog imenovati od osoba koje je sreo kod vikendice. Ne sjeća se je li po Borovu Selu vidao okrivljenog da čuva stažu, ali je rekao da se straža čuvala i to se dogovaralo u svakoj ulici.

Na upit branitelja izjavio je da se ne sjeća je li Vaso Stanivuković imao čamac kritične zgrade, a čamci su se čuvali u blizini vikendice njegovog oca. Inače, vikendica je na samoj obali, 20-ak metara od Dunava, a postoji još jedna lokacija gdje su se držali čamci, oko 500 metara uzvodno. Svjedok je također naveo da je isti Vasa Stanivuković bio sklon konzumiranju alkohola, a da je Milan Marinković stanovao u Partizanskoj ulici te da mu je nadimak Mišo Kurta. Puškari su imali nadimak „Kurte“, a Marinkovići „Gruca“. Prema iskazu svjedoka, postoji drugi Mišo Marinković mlađi, i misli da je to bratić okrivljenoga, koji je živio na Trpinjskoj cesti.

Na poseban upit branitelja, svjedok je iskazao kako se s dvorišta ne može vidjeti unutrašnjost WC-a u vikendici njegovog oca.

SVJEDOK PETAR SEDLAR

Svjedok je iskazao kao na zapisniku iz istrage od 9. veljače 2011., te je njegov iskaz nadopunjen upitima stranaka.

Na upit branitelja, svjedok je naveo da se ne sjeća da je 2. svibnja 1991. vidio Vasu Stanivukovića, ali mu je govorio da je bio u Borovom Selu. Potvrdio je kako mu je poznato da je isti bio sklon uživanju alkohola.

Svjedok je iskazao da zna da su okrivljenog u selu zvali i „Gruca“ i „Kurta“, a da mu je pravi nadimak „Gruca“.

Na raspravi 19. siječnja je saslušan i **vještak dr. Boris Dumenčić**, koji je iskazao suglasno kao u svom pismenom nalazu i mišljenju u odnosu na oštećene Zvonimira Mekovića i Dalibora Križanovića.

Dokazni prijedlozi

Zamjenik ŽDO Osijek je predložio da se saslušaju kao svjedoci: **Marko Todorčić¹ te Ljubica Rokić, Jasna Vodvarka, Franjo Trojak, Milan Cikovac, Nevenka Marinković, Slavica Balaban i Aco Balaban² te Đuro Manov.³**

Branitelji optuženog su predložili da se pribavi medicinski karton o liječenju Vase Stanivukovića na psihijatrijskom odjelu Opće bolnice u Vukovaru, te da se nakon toga provede psihijatrijsko vještačenje radi utvrđenja je li isti sklon uživanju alkohola⁴, da se na licu mjesta obavi rekonstrukcija događaja, tj. da se utvrdi je li moguće s mjesta za koje svjedok Vaso Stanivuković tvrdi da je vidio kako su u vikendici tučeni oštećeni, te dokazni prijedlog da se od nadležne PU Osječko-baranjske pribavi podatak po kojoj su osnovi oštećenici kritične zgrade bili u ophodnji na kritičnom mjestu, te je li 30 dana prije predmetnog događaja bilo incidentnih događaja koji bi ukazivali na potrebu odlazaka oštećenika u ophodnju na to područje.

Zamjenik ŽDO Osijek uz prihvaćanje prijedloga za rekonstrukciju, protivio se ostalim dokaznim prijedlozima obrane.

Kako su na današnjoj glavnoj raspravi nazočili kao javnost Nevenka Marinković, Aco Balaban i Đuro Manov, Sudsko vijeće prilikom odlučivanja o dokaznim prijedlozima stranaka donijelo je Rješenje kojim se uvažavaju dokazni prijedlozi Zamjenika ŽDO Osijek, dok se odbijaju prijedlozi za ispitivanjem svjedoka Nevenke Marinković, Ace Balaban i Đure Manova.⁵

Također su Rješenjem odbijeni svi ostali dokazni prijedlozi branitelja, zbog nevažnosti.

Sudsko vijeće donijelo je Rješenje kojim se kao neosnovan odbija prijedlog branitelja da se protiv okrivljenog ukine pritvor.

Nastavak glavne rasprave je zakazan za dan **30. siječnja 2012. u 9:00 sati.**

---

¹ Na okolnosti događaja na vikendici kritične zgrade.

² Na okolnost gdje je kritične zgrade bio okrivljeni.

³ Na okolnost ispitivanja oštećenih nakon uhićenja.

⁴ Radi ocjene vjerodostojnosti njegovog iskaza

⁵ Sukladno članku 323. st. 2. i 238. st. 1. ZKP-a.

30. siječnja 2012. godine – nastavak dokaznog postupka, ispitivanje optuženika, završni govori stranaka

Postupak su pratili : Miren Špek, promatrač Centra za mir, nenasilje i ljudska prava iz Osijeka, novinari, javnost, rodbina okrivljenog.

Nastavak glavne rasprave započeo je ispitivanjem svjedoka. Svi svjedoci su propisno upozoreni u smislu članka 324. st.1. ZKP-a.

SVJEDOKINJA JASNA VODVARKA

Svjedokinja je ostala kod svog iskaza danim u istrazi u kojem je iskazala da je jedno vrijeme živjela u Borovom Selu, a da je kasnije otišla u Dalj. U kući Marinković-Medaković je pila kavu, ne zna za nadimak „Kurta“.

Daljnji iskaz svjedokinje je nadopunjen upitima stranaka.

Na upit ŽDO Osijek, svjedokinja je iskazala kako nije čula pucnjavu s 1. na 2. svibnja 1991., da je čula da se u to vrijeme drže straže, ali ne zna je li te straže držao i okrivljeni.

Zamjenik ŽDO stavio je primjedbu na iskaz svjedokinje jer ga smatra nesitinitim, jer je isti suprotan sa navodima obrane u kojem okrivljeni iskazuje da taj dan nije bilo nikog u kući.

SVJEDOK FRANJO TROJOK

Svjedok je iskazao kao na zapisniku iz istrage od 4. ožujka 2011., te je dodao kako mu je Milan Marinković bio susjed kod kojeg je 1. svibnja oko 10:00 sati popio kavu zbog slavlja koje je pripremao.

Daljnji iskaz svjedoka je nadopunjen upitima stranaka.

Na upit ŽDO Osijek, svjedok je iskazao kako nije čuo pucnjavu, a noć prije nego je otišao u Dalj, u Borovom Selu nije bilo nikakvih sukoba. Sukobe je primjetio tek poslije 2. svibnja 1991. Također je potvrdio kako okr. Milan Marinković nije držao stražu.

Na upit branitelja, svjedok je iskazao kako je okrivljeni bio lovac, ali da ne zna je li isti imao vojno oružje.

Zamjenik ŽDO stavio je primjedbu na iskaz svjedoka jer ga smatra neistinitim, jer isti pogoduje navodima obrane, a u suprotnosti je sa samom obranom okrivljenika.

SVJEDOK MILAN CIKOVAC

Svjedok je iskazao kao na zapisniku iz istrage od 4. ožujka 2011., u kojem je rekao kako je živio 500m od kuće okrivljenog Milana Marinkovića, a da je radio u trgovini Velepromet u Borovom Selu. Okrivljenog je zvao „Mišo“, poznao je i Jovicu Vučenovića.

Poznato mu je da su bile seoske straže, ali mu nije poznato tko je na njima bio i tko ih je organizirao. Nije išao niti je boravio na svojoj vikendici na Savulji, a u kritično vrijeme 2. svibnja radio je u istoj trgovini do 17 ili 18 sati.

Daljnji iskaz svjedoka nadopunjen je upitima stranaka.

Na upit ŽDO Osijek, svjedok je iskazao što je mislio kada je razgovarao sa okrivljenim oko smirivanja situacije. Pod *smiriti*, mislio je na postavljenu blokadu, da se ne ulazi u selo. Dalje je naveo kako nije čuo pucnjavu između 1. i 2. svibnja 1991.

Na upit branitelja svjedok je naveo kako ne zna koga su u selu zvali „Kurta“, a da su okrivljenog inače u selu zvali Mišo.

Zamjenik ŽDO stavio je primjedbu na iskaz svjedoka, jer je u suprotnosti sa samom obranom okrivljenika.

SVJEDOKINJA SLAVICA BALABAN (okrivljenik je muž svjedokinjine sestre)

Svjedokinja je propisno upozorena u smislu članka 234. ZKP-a, i odlučila je svjedočiti nakon čega je upozorena u smislu članka 324. ZKP-a.

Svjedokinja je iskazala kao na zapisniku iz istrage od 4. ožujka 2011., u kojem je iskazala kako je oko 9 i 30 njezin šogor (okrivljenik) išao po kruh i mlijeko. Poslijepodne se zapucalo. Kada je došla u kuću okrivljenog, vidjela ga je. Kod sestre je ostala do popodne. U to vrijeme nije vidjela prepreke i nitko ju nije zaustavio. O zarobljavanju policajaca je čula tek nakon što se to dogodilo.

Daljnji iskaz svjedokinje je nadopunjen upitima stranaka.

Na upit branitelja svjedokinja je navela da je nadimak njezinog šogora „Gruca“, a da isti nije posjedovao nikakvu vikendicu.

Zamjenik ŽDO stavio je primjedbu na iskaz svjedokinje. Smatrao ga je neistinitim, jer isti pogoduje navodima obrane.

SVJEDOK MARKO TODORIĆ

Svjedok je iskazao kao na zapisniku iz istrage od 21. ožujka 2011., u kojem je iskazao kako je 1. i 2. svibnja bio na vikendici na Savulji, vratio se 3. svibnja u stan u Borovu Naselju. Ne zna ništa o kritičnim događajima jer nije odlazio iz vikendice.

Daljnji iskaz svjedoka je nadopunjen upitima stranaka.

Na upit ŽDO Osijek, svjedok je iskazao se ne sjeća da je čuo pucnjavu 2 svibnja 1991. Naveo je da ju je dobro čuo jer to nije bilo daleko od njega, ali nije čuo pucnjavu 1. na 2. svibnja oko ponoći.

Na upit branitelja naveo je da je Vasa Stanivuković imao neki čamac te da je bio sklon alkoholu. Taj čamac mogao je biti oko jedan kilometar od Okonjine vikendice. Iskazao je da okrivljeni nije imao vikendicu na Savulji te da je, koliko on zna, okrivljeni imao nadimak „Kurta“. Nije mu poznato da je bilo više osoba koje su imale taj nadimak.

SVJEDOKINJA LJUBICA ROKIĆ (okrivljenik je muž svjedokinjine sestre)

Svjedokinja je propisno upozorena i odlučila je svjedočiti. Iskazala je kao na zapisniku iz istrage od 21. ožujka 2011., navodeći da je 31. travnja 1991. došla kod brata u Borovo Naselje iz Beograda. Ona je okrivljenog zvala „Mišo“, a došla je zbog slavlja povodom rođenja djeteta. Pozvana je drugi dan kod Miše i Nevenke. Sjeća se da je oko 9,30 Mišo išao po kruh i mlijeko. Sjeća se da su Aco i Mišo igrali šah popodne. Noću 2. na 3. svibnja spavala je kod Nevenke, jer se nije mogla vratiti u Beograd.

Daljnji iskaz svjedokinje je nadopunjen upitima stranaka.

Na upit ŽDO Osijek, svjedokinja je iskazala da nije čula pucnjavu noću s 1. na 2. svibnja, tj. da se nešto čulo, da to nije mogla registrirati, ali da se to događalo po danu, a ne po noći. Svjedokinja je precizirala da je to bilo vrijeme oko 12 sati 2. svibnja, a da je trajala oko 15-20 minuta.

Nadodala je kako ju je kući u Beograd do autobusnog kolodvora vozila supruga brata Nikole osobnim automobilom, a da ona, dok se s njom vozila, nije zamjetila naoružane ljude niti barikade po Borovom Selu.

Zamjenik ŽDO stavio je primjedbu na iskaz svjedoka. Smatra ga neistinitim, jer isti pogoduje navodima obrane.

Dokazni prijedlozi

Branitelji optuženog su predložili da se u tijeku postupka ispita svjedok Branislav Vukotić, na okolnost događaja u samoj vikendici, da se od PU Vukovarsko-srijemske pribavi fotografija Miše Puškara, da se nakon toga pozovu oštećenici na prepoznavanje osobe s te fotografije te da se izvedu dokazi predloženi na glavnoj raspravi 19. siječnja 2012. godine.

Zamjenik ŽDO Osijek se protivio predloženim dokaznim prijedlozima jer je predloženi svjedok tijekom istrage izjavio da nema saznanja o događanjima u predmetnoj vikendici, a da je prepoznavanje također upitno, jer treba uzeti u obzir da su oštećeni imali navučene deke preko glave pa nisu mogli vidjeti ništa osim onog trenutka kada je jedan od njih skinuo deku i prepoznao okrivljenika. Protivio se predloženim svjedocima iz istih razloga kao na raspravi 19. siječnja 2012.

Nakon povlačenja na vijećanje vijeće je donijelo Rješenje kojim odbijeni prijedlozi obrane.

Izvršen je uvid u izvješće o uhićenju i dovođenju, traumatološki list na ime Meković Zvonimir i Križanović Dalibor, te med. dokumentacija na ime D.K., dokument o iskustvu u angažiranju jedinica JNA od 7. svibnja 1991., zapisnik o pretrazi stana i drugih prostorija, potvrda o privremenom oduzimanju predmeta od okrivljenog, zapisnik o pretrazi prijevoznog sredstva,

izvadak iz matice rođenih na ime okrivljenog, u potvrdu o imovnom stanju na ime okrivljenog, izvod iz kaznene evidencije i PE na ime optuženog Milana Marinkovića.

Prešlo se na **ispitivanje optuženika Milana Marinkovića** sukladno čl. 321. st.2., a u smislu odredbe članka 320. st.7 ZKP-a.

Ispitivanje optuženog Milana Marinkovića

Optuženi je upozoren u smislu članka 4. ZKP-a te je u cijelosti porekao počinjenje ovog kaznenog djela.

Na upit ŽDO Osijek optuženi je izjavio kako nije čuo pucnjavu s noći 1. na 2. svibnja 1991., a da je stražu započeo poslije 2. svibnja oko 200 metara od svoje kuće. Iskazao je kako je istina da su današnji svjedoci bili kod njega na proslavi 1. maja.

Zamjenik ŽDO Osijek je okrivljenom predočio njegov iskaz u policiji u nazočnosti branitelja gdje je izjavio da je bio sam 1. i 2. odnosno 2. svibnja 1991. te da u tom iskazu nije spominjao da je bio s danas ispitanim svjedocima, okrivljenik je rekao da je u vrijeme uhićenja bio zatečen i šokiran pa se nije ni mogao tih stvari sjetiti.

Zamjenik je također predočio dio iskaza na zapisniku o ispitivanju uhićenika pred istražnim sucem od 12. studenog 2010., u kojem je naveo da se straža u Borovom Selu davala od sredine mjeseca travnja 1991. te da je za vrijeme davanja straže prije ovog događaja nosio svoje oružje, da je na mjestu gdje je davao stražu primjetio da je bilo šest pušaka M-48 za koje ne zna kako i tko ih je tamo donio. Okrivljenik je na to rekao da je on bio na straži poslije 2. svibnja 1991. te da ne zna zbog čega je tako konstatirano u zapisniku.

Iskazao je da ne zna tko mu je naredio da se straža drži. Rekao je da su do njega došli susjedi i rekli da i on mora ići na stražu.

Na upit branitelja okrivljeni je iskazao da ne zna što su paravojne formacije, da nije čuvao stražu kao lovac jer nije lovac, ni policajac, ni vojnik, ali je imao registrirano lovačko oružje. O straži koju je držao nije sačinjavao nikakav izvještaj, nije zaduživao uniformu, nije zaduživao oružje jer je imao svoje, znao je kada treba ići ponovno na stražu jer je postojao neki komandir koji je o tome odlučivao.

Nakon što stranke nisu imale novih dokaznih prijedloga, sudsko vijeće je sukladno članku 343. ZKP-a dovršilo dokazni postupak i prešlo se na **završne govore stranaka.**

Zamjenik ŽDO Osijek je u svom završnom govoru naveo kako je tijekom dokaznog postupka nedvojbeno utvrđeno i dokazano kako je optuženi Milan Marinković počinio kazneno djelo koje mu se izmjenjenom optužnicom stavlja na teret, a tome u prilog su govorili mnogobrojni dokazi. Tako je prema iskazima svjedoka utvrđeno da je optuženi bio pripadnik paravojnih srpskih postrojbi, da su nedvojbeno utvrđene zadobivene rane uslijed mnogobrojne pretučenosti oštećenih Z.V i D.K, što se vidi i iz medicinske dokumentacije. O tome je li optuženi Milan Marinković *tempore criminis* bio u vikendici, prema ŽDO, zbog protoka vremena bilo je teško naći korisne personalne i/ili materijalne dokaze, no iz iskaza svjedoka Vase Stanivukovića nedvojbeno proizlazi da je okrivljeni bio ondje s predmetom koji je opisan u dokaznom postupku, te da ga je isti svjedok točno opisao.

Obrana okrivljenika nelogična je, a tvrdnje da je tog dana bio sam s djetetom i ženom, neistinite su jer su svjedoci točno rekli što se jelo i pilo, pa iz toga proizlazi da su sračunati. ŽDO je ustvrdio da je o događaju 2. svibnja 1991. okrivljeni trebao znati jer mu se rodio sin.

Zamjenik je na kraju govora ustvrdio da su kritični događaji faktično početak rata na ovom području, da je još prisutan zavjet šutnje, pa je logično da su pojedini svjedoci sračunato postupali.

Branitelj Marko Cvrković je ustvrdio u svom završnog govoru da za okrivljenog tijekom dokaznog postupka nije utvrđeno i dokazano da bi počinio kazneno djelo kako mu se to stavlja na teret izmijenjenom optužnicom. U prvom redu dvojbeno je sama pravna kvalifikacija predmetnog kaznenog djela, budući da izvedeni dokazi upućuju na zaključak da do ulaska redarstvenika u Borovo Selo i napada na iste nije postojala oružana pobuna. Iskazi svjedoka ne upućuju da bi okrivljeni počinio ovo kazneno djelo, na njega ne upućuju ni sami oštećenici u svojim iskazima.

Iskaz svjedoka Vase Stanivukovića za obranu je nevjerodostojan. U tri navrata mijenjao je identitet osobe koju je vidio kritične zgrade čime zapravo ekskulpira okrivljenog. Nema niti jednog dokaza koji bi doveo u vezu okrivljenog s predmetnom vikendicom.

Branitelj Zlatko Cvrković je nadopunio završni govor rekavši da smatra nedvojbenim da se u konkretnom slučaju treba primijeniti KZ SFRJ, jer se OKZ RH može primjenjivati tek od odluke Vlade od 28.6.1991.

Optuženi Milan Marinković se pridružio završnom govoru svojih branitelja.

Objava presude u srijedu **1.veljače 2012. s početkom u 10,30 sati.**

1. veljače 2012. godine – objava presude

Objavu prvostupanjske presude su pratili: Veselinka Kastratović i Miren Špek, promatrači Centra za mir, nenasilje i ljudska prava iz Osijeka, novinari, javnost, rodbina okrivljenog

Predsjednik Vijeća za ratne zločine Županijskog suda u Osijeku, poštivajući odredbu članka 356. ZKP-a, objavio je u 10:45 sati prvostupanjsku nepravomoćnu presudu.

Temeljem odredbe članka 355. ZKP-a optuženi Milan Marinković **proglašen je krivim** što je počinio kazneno djelo ratnog zločina protiv ranjenika i bolesnika iz čl. 121. i ratni zločin protiv ratnih zarobljenika iz čl. 122. OKZ RH

Optuženi Milan Marinković osuđen je na kaznu zatvora u trajanja od **3 godine i 6 mjeseci**.

Vrijeme provedeno u pritvoru uračunava mu se u kaznu, pritvor se ukida i okrivljeni se pušta na slobodu. Okrivljenik je bio **u pritvoru od 11. studenoga 2010.**

Sudsko vijeće je ukratko obrazložilo kako je dokazano da je okrivljeni Milan Marinković bio pripadnik srpskih paravojskih postrojbi, što slijedi iz iskaza iz istrage. Okrivljeni je znao kada treba ići na stražu, posjedovao je oružje.

Iz iskaza oštećenika sud je zaključio kako je došlo do ranjavanja i zarobljavanja oštećenih Zvonimira Mekovića i Dalibora Križanovića.

Sumnja obrane može li se kritični događaj podvesti pod kazneno djelo ratnog zločina, jer je do 2. svibnja 1991. to bio izoliran slučaj, te tvrdnja da nije bilo organiziranja obrane, da su to bili unutarnji nemiri, sudsko vijeće je otklonilo tvrdnjom kako su oružani sukobi započeli u travnju 1991. pa se iz tog razloga ne mogu smatrati izoliranima, a svjedoci Jurica Tolj kao i svjedoci-oštećenici točno su opisali te događaje.

Za sudsko vijeće nije bilo dvojbeno postojanje srpskih paravojskih postrojbi, jer su iste bile organizirane i u opskrbi naoružanja, postavljanju punktova i čuvanja straže što je vijeće zaključilo iz personalnih i materijalnih dokaza.

Sudsko vijeće nije povjerovalo obrani okr. Milana Marinkovića te je kao ključan dokaz prihvatilo iskaz svjedoka Vase Stanivukovića, ali prije nego što ga je počeo mijenjati i pokušao pogodovati obrani okrivljenika. Iz iskaza Stanivukovića je utvrđeno da je prepoznao okrivljenog, točno ga je opisao i time je otklonio sumnju u zamjenu identiteta, vidio ga je sa predmetom koji je mogao zadavati rane koje su opisali oštećeni, svjedočio je o prijevozu čamcima, što se poklapa sa iskazom oštećenih.

U obrazloženju visine kaznenopravne sankcije vijeće je navelo da se navedenom kaznom ispunjava svrha kaznenopravnog progona.

S obzirom da se okrivljeni brine za stariju osobu i da je slabog imovnog stanja trošak postupka pao je na teret proračuna RH.